

[Fogh Rasmussen]

nødvendige for at udvide produktionskapaciteten i betalingsbalanceerhvervene.

For det andet har den voksende byggeeksport brug for et solidt rygstød på hjemmemarkedet. Midt i en mørk tid for byggesektoren er det et lyspunkt, at byggesektoren er stærkt voksende, men eksportvirksomhederne har brug for en basisomsætning på hjemmemarkedet for at kunne ekspandere på udemarkedet. Det, vi ønsker, er en langsigtet bygge- og anlægspolitik, hvor vi skaber mere stabile rammer for en bygge- og anlægssektor, som er selv bærende, som er selvhjulpne, og som ikke skal holdes oppe af kunstige stimulanser.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard (S):

Jeg lytter altid med glæde til, hvad hr. Fogh Rasmussen siger, men jeg forstår, han har haft vanskeligheder i forvejen med at finde ud af, hvad jeg ville sige i dag, for den tale, han holdt, havde et udgangspunkt, der i hvert fald ikke kunne være det, jeg havde i mit indlæg.

Det, jeg talte om, hr. Fogh Rasmussen, er simpelt hen det samme, som direktør Bjarne Hastrup siger i Politiken, hvor han gør opmærksom på følgende:

»Regeringen gør ikke rigtig noget for byggeriet. Dens argument er, at rentefaldet kan løse alle vore problemer, men det er beklageligvis en illusion.«

Han understreger, at det er forventningerne i befolkningen til bedre økonomiske tider, øget realløn og tryghed, der er afgørende for, om der kommer gang i byggesektoren.

Det var det, min tale gik på, hr. Fogh Rasmussen.

Pelle Voigt (SF):

Den redegørelse, vi skal tale om her i dag, fremkommer til diskussion i folketinget næsten samtidig med en af mange undersøgelser af befolkningens uopfyldte boligbehov, nemlig en undersøgelse fra socialforskningsinstituttet, som blev offentliggjort forleden dag, og hvor man peger på, at der alene på ungdomsboligområdet i Danmark er et behov for ikke mindre end 20.000 nye boliger, og den situation finder man også generelt i det almennyttige byggeri, hvor køerne af boligsøgende er meget lange.

En god ting kan man i hvert fald sige om regeringens og boligministerens redegørelse, og én ros skal boligministeren da have, og det er, at redegørelsen jo på ingen måde ligner de jubelskrig, vi i de sidste uger har set i den borgerlige presse om, at alle tegn i sol og måne nu tyder på, at der er et opsving i gang i byggeriet, at hjulene nu vil komme i gang, at der nu sker en masse ude omkring.

Vi hører ganske vist stadig taler i denne retning, og vi kan stadig læse avisartikler i denne retning, men sandheden er, at de boliger, der omtales så meget, faktisk først og fremmest befinder sig i de pågældende aviser; de er ikke under opførelse ude omkring i det virkelige liv. Det erkendes jo også i boligministerens redegørelse, at det, vi vil opleve, hvis regeringen fortsætter den politik, hvorefter det kun er den generelle økonomiske politik og først og fremmest rentefaldet, der skal sørge for en forøgelse af byggeriet, er det stik modsatte af det, som alle her i folketinget teoretisk er enige om, nemlig at vi får en udvidelse i byggesektoren, og at vi får en øget beskæftigelse, som kan hjælpe lidt på den helt katastrofale situation, vi har i byggefagene.

Men det, der i virkeligheden står her, er, at reduktionen af tilskudsprocenterne til energibesparende foranstaltninger ved udgangen af august 1983 i virkeligheden vil medføre en øget arbejdsløshed i byggefagene. Det tror jeg vil overraske mange, som var af den opfattelse, at vi egentlig for et stykke tid siden havde nået den absolutte bund.

Det er ikke nogen overdrivelse at tale om, at der igennem et langt stykke tid har været krise i dansk byggeri. I 1960'erne påbegyndte man ca. 60.000 nye boliger om året, i 1979 kun 33.000. Det år, 1979, som man nu i et stykke tid har betegnet som normalåret, ligger vi jo stadig væk langt under, især på grund af det katastrofale fald, der er sket på to væsentlige områder, nemlig i kommunernes og amternes bygge- og anlægsudgifter og i opførelsen af nye ejerboliger.

Bare fra 1979 til 1982 er beskæftigelsen inden for nybyggeriet halveret, og der er ikke nogen væsentlig ændring af den situation på vej, og inden for de private anlægsvirksomheder, som henter store dele af deres kunder i kommuner og amter, er en tredjedel af beskæftigelsen gået tabt. I virkeligheden kan man direkte eller indirekte henregne over en